

Arrest

nr. 296 837 van 10 november 2023
in de zaak RvV-290 038 / II

In zake: [REDACTED]

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DENYS
Adolphe Lacombélaan 58-61/5
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 8 maart 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 9 februari 2023 tot de verwerping van een aanvraag tot het bekomen van de status van langdurig ingezetene (bijlage 17).

Gezien titel I b/s, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rofrecht van 10 maart 2023 met referentenummer 107959.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 6 september 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DENYS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 februari 2017 wordt de verzoekende partij gemachtigd tot een tijdelijk verblijf. De A-kaart wordt jaarlijks verlengd, de laatste maal tot 1 februari 2023.

1.2. Op 8 december 2022 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor de status van langdurig ingezetene.

1.3. Op 9 februari 2023 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot verwerping van de aanvraag tot het bekomen van de status van langdurig ingezetene. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"Gelet op artikel 15 BIS van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De aanvraag tot het bekomen van de status van langdurig ingezetene ingediend op 08.12.2022

Door R., R. (...)

geboren te Skopje op (...) 1966

nationaliteit: Noord-Macedonië,

is verworpen.

REDEN VAN DE BESLISSING:

aanvraag verworpen om reden van openbare orde:

Meneer werd op 23.09.2020 veroordeeld door de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent wegens diefstal, door middel van braak, inklimming of valse sleutels 2 ; poging tot diefstal, door middel van braak, inklimming of valse sleutels en vereniging van misdadigers om misdaden te plegen waarop een andere straf dan de levenslange opsluiting of opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar of een langere termijn gesteld is tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel gedurende 5 jaren behalve de voorlopige hechtenis van 24.02.2020 tot 23.09.2020 en tot bijzondere verbeurdverklaring.

Rekening houdende met de aard en recente karakter van de feiten, waarbij eveneens sprake was van een georganiseerd karakter (vereniging van misdadigers waar betrokkene deel van uitmaakte) wordt betrokkene door zijn persoonlijk gedrag geacht de openbare orde te schaden, om die reden wordt de aanvraag tot het bekomen van de status van langdurig ingezetene verworpen."

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij heeft ervoor geopteerd een synthesememorandum neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) "doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorandum behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60".

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 15bis, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet en van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij licht in haar synthesememorandum haar enig middel toe als volgt:

"1. De aanvraag wordt gewelgerd omdat verzoeker "werd op 23.09.2020 veroordeeld door de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent wegens diefstal, door middel van braak, inklimming of valse sleutels; poging tot diefstal, door middel van braak, inklimming of valse sleutels en vereniging van misdadigers om misdaden te plegen waarop een andere straf dan de levenslange opsluiting of opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar of een langere termijn gesteld is tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel gedurende 5 jaren behalve de voorlopige hechtenis van 24.02.2020 tot 23.09.2020 en tot bijzondere verbeurdverklaring.

Rekening houdende met de aard en recente karakter van de feiten, waarbij eveneens sprake was van een georganiseerd karakter (vereniging van misdadigers waar betrokkene deel van uitmaakte) wordt betrokkene door zijn persoonlijk gedrag geacht de openbare orde te schaden, om die reden wordt de aanvraag tot het bekomen van de status van langdurig ingezetene verworpen."

2. Volgens artikel 15bis, § 1, eerste lid voornoemd kan de aanvraag om de status van langdurig ingezetene te verkrijgen geweigerd worden "indien redenen van openbare orde of nationale veiligheid zich ertegen verzetten".

Dit artikel is de omzetting van artikel 6, lid 1 van de richtlijn 2003/109/EG, op grond waarvan om redenen van openbare orde of binnenlandse veiligheid mag geweigerd worden de status van langdurig ingezetene toe te kennen, maar bij de besluitvorming wordt mede rekening gehouden "met de ernst van de inbreuk of het soort van inbreuk dat op de openbare orde of de binnenlandse veiligheid is gepleegd, respectievelijk met het gevaar dat van de persoon in kwestie uitgaat, en (de lidstaat) let daarbij tevens terdege op de duur van het verblijf en het bestaan van banden met het land van verblijf".

Het Hof van Justitie heeft hieruit afgeleid dat de status niet kan geweigerd worden alleen maar omdat de vreemdeling een strafblad heeft, zonder dat een concreet onderzoek gebeurt naar zijn situatie m.b.t. het soort van inbreuk door de vreemdeling gepleegd, het gevaar dat eventueel van hem uitgaat voor de openbare orde, de duur van zijn verblijf op het grondgebied en het bestaan van banden met het land van verblijf (HvJ 3 September 2020, C-503/19 en C-592/19, UQ en SI/Spanje).

3. Het blijkt niet uit de motivering van de bestreden beslissing dat verweerder met deze elementen rekening gehouden heeft:

- De bestreden beslissing haalt de strafrechtelijke kwalificatie aan en de opgelegde straf en leidt daaruit af dat rekening houdend met de aard en de recente aard van de feiten, met een georganiseerd karakter vermits en sprake is van vereniging van misdadigers, verzoeker geacht wordt de openbare orde te schaden. Deze redenering maakt geen concrete motivering uit vermits de aard der feiten niet automatisch leidt tot een gevaar voor de openbare orde. Nergens wordt verduidelijkt over welke concrete feiten het gaat. De Raad besliste dat verweerder niet kan volstaan met een verwijzing naar de misdrijven waarvoor de vreemdeling veroordeeld is, zonder enige uitleg over zijn persoonlijke situatie (RvV 28 September 2020, nr. 241.450). Wanneer enkel verwezen wordt naar PV's, zonder verduidelijking te geven over de inhoud van deze PV's o.m. over de vastgestelde feiten, toont verweerder niet concreet de ernst van de feiten aan (RvV 19 juli 2022, nr. 275.343). Hetzelfde geldt mutatis mutandis voor een eenvoudige verwijzing naar de strafrechtelijke kwalificatie en de opgelegde straf;

- Bovendien spreekt de bestreden beslissing ten onrechte over het "recente karakter van de feiten", vermits wel de datum van het vonnis vermeld wordt maar niet de datum waarop de feiten werden gepleegd, terwijl daar een groot verschil tussen kan bestaan;

- De veroordeling betreft een straf met uitstel voor wat de duur van de voorlopige hechtenis overtreft. Er wordt niet vermeld waarom de rechtbank het aangewezen acht verzoeker de gunst van het uitstel te verlenen, terwijl dat een tegenindicatie is van de aanwezigheid van een actueel gevaar voor de openbare orde;

- Er wordt niet vermeld dat de echtgenote wel de status van langdurig ingezetene gekregen heeft, en bijgevolg de minderjarige kinderen ook, terwijl dat banden zijn met België waarmee verweerder moet rekening houden;

- Er wordt niets vermeld over de duur van het verblijf van verzoeker in België;

- Er wordt niets vermeld over het gedrag van verzoeker sinds de gepleegde feiten. In een zaak waarin de vestiging geweigerd werd, heeft de Raad beslist dat het begrip "openbare orde" moet geïnterpreteerd worden zoals in artikel 21 e.v. Vw., 3 ni. dat het gedrag van de vreemdeling een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving moet zijn (RvV 28 februari 2018, nr. 200.487; 19 april 2018, nr. 202.682, bevestigd bij RvS 5 juni 2018, nr. 12.882 (c); 21 december 2018, nr. 214.565). Deze rechtspraak is hier naar analogie van toepassing;

- Na de correctionele veroordeling had verweerder het verblijf kunnen beëindigen op grond van openbare orde in de zin van artikel 21 Vw, wat niet is gebeurd. Verweerder legt niet uit waarom verzoeker wel een gevaar voor de openbare orde zou zijn in de zin van artikel 15bis Vw. maar niet in de zin van artikel 21 Vw.

4. Uit het voorgaande volgt dat verweerder artikel 15bis, § 1, eerste lid schendt door onvoldoende te motiveren waarom verzoeker de openbare orde zou schaden, juncto de formele motiveringsplicht, door niets te vermelden over de duur van zijn verblijf en zijn banden met België.

De nota met opmerkingen en repliek

1. De nota bevat een nodeloos lang feitenrelaas, verzoeker voelt zeker niet de behoefte om daarop in te gaan vermits dit niet pertinent is voor de beoordeling van het beroep.
2. Volgens verweerder diende verzoeker een aanvraag tot vestiging in. De artikelen 14 en 15 van de vreemdelingenwet worden geciteerd. Verweerder diende integendeel een aanvraag in om de status van langdurige ingezetene te verkrijgen, zoals verweerder overigens vermeldt in het feitenrelaas.

3. Volgens verweerder houdt een verzoeker voor dat een eventuele schending van artikel 15bis van de vreemdelingenwet niet kon beoordeeld worden. Verzoeker geeft toe dat deze zin niet te begrijpen. In dezelfde zin stelt verweerder dat volgens verzoeker de strafrechtelijke veroordelingen waarvan sprake in de bestreden beslissing een machtiging tot verblijf niet in de weg kunnen staan. Om te beginnen vermeldt de bestreden beslissing maar één strafrechtelijke veroordeling, en opnieuw verwacht verweerder tussen de vestiging en de status van langdurig ingezetenen.
4. Volgens verweerder werd verzoeker veroordeeld voor zeer ernstige feiten en (uit) zijn persoonlijke gedrag blijkt dat hij een gevaar vormt voor de openbare orde. De bestreden beslissing maakt er geheel terecht melding van dat de aard en de ernst van de feiten en het recente karakter van de veroordeling blijkt dat verzoeker geen enkel besef heeft van waarden en normen en bijgevolg een bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving. Hiermee parafraseert verweerder enkel de motivering van de bestreden beslissing, maar antwoordt hij niet op het middel.
5. In de mate dat verzoeker deze feiten anders beoordeelt, stelt verweerder, laat deze gelden dat het louter felt dat verzoeker blijkt geeft van een andere inschatting van de door hem gepleegde feite, niet van aard is om afbreuk te doen aan de wettigheid van de bestreden beslissing: de eigen morele inschatting van verzoeker van deze feiten is voor zijn rekening? Verweerder verwijst naar een arrest van de Raad. De gemachtigde van de minister heeft geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, geoordeeld dat de aanvraag om machtiging tot vestiging (resic) verworpen diende te worden. Verzoeker stelt vast dat verweerder het beroep slecht gelezen heeft: in punt 3 levert verzoeker juridische kritiek op de motivering van de bestreden beslissing, het gaat dus niet om een andere inschatting van de feiten dan verweerder, noch om eigen morele inschatting.
6. Vervolgens verwijst verweerder naar een arrest van de Raad dat betrekking heeft op een geval met inbreuken op de wegcode. Verzoeker begrijpt de pertinentie van dit arrest niet.
7. Volgens verweerder beperkt de verzoeker zich louter tot de stellingname dat er onvoldoende wordt ingegaan op de feiten en de omstandigheden zonder in concreto in te gaan op de beoordeling van de gemachtigde inzake het georganiseerde karakter en de zeer ernstige feiten waar onder diefstal met braak, inklimming of valse sleutels en vereniging van misdadigers, waaruit blijkt dat hij "persisteert in sociaal gedrag, ondanks dat hem sinds jaren de gunst van het tijdelijk verblijf werd toegestaan". Verzoeker "beperkt" zich integendeel niet tot de stelling dat onvoldoende wordt ingegaan op de feite. Dat is evenwel een terechte kritiek van verzoeker, nu verweerder zich beperkt tot strafrechtelijke kwalificatie en de opgelegde straf. Verweerder antwoordt niet op concrete argumentatie in punt 3 van het middel, o.m dat er geen rekening gehouden wordt met de duur van het verblijf in België en zijn gedrag sinds zijn gepleegde feiten. Maar er is meer : bij inzage van het administratief dossier op de zetel van de raad op 29 maart 2023 stelde verzoeker vast dat verweerder zelfs niet beschikt over het correctionele vonnis! Hoe kan hij dan in concreto een beoordeling maken van het actuele gevaar voor de openbare orde van verzoeker? Verzoeker begrijpt overigens niet hoe hij zou kunnen "persisteren in sociaal gedrag", nu het om een eenmalige veroordeling gaat?
8. Anders dan verweerder meent, roept verzoeker niet de schending in van de richtlijn 2003/109/EG. Verzoeker kan wel deze richtlijn verwijzen, en meer bepaald naar een arrest van het Hof van Justitie over de interpretatie van artikel 6, lid 1 van deze richtlijn, arrest waarover verweerder het in zijn nota niet heeft. Stellen dat verweerder handelde "na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken", is een blote bewering, vermits verweerder zelfs de motivering van het correctioneel vonnis niet gelezen heeft en niet weet wanneer de strafbare feiten gepleegd werden vermits dat niet blijkt uit het dossier."

3.2. Artikel 15bis, §1 van de Vreemdelingenwet op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen en waarvan de verzoekende partij de schending aanvoert, luidt als volgt:

"Behalve indien redenen van openbare orde of nationale veiligheid zich ertegen verzetten, moet de status van langdurig ingezetene worden verleend aan een vreemdeling die geen burger is van de Europese Unie, die voldoet aan de voorwaarden van § 3 en die een legaal en ononderbroken verblijf in het Rijk bewijst in de loop van vijf jaar die onmiddellijk voortgaan aan zijn aanvraag voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene."

3.3. De verzoekende partij betoogt in haar synthesememorie dat voormelde bepaling de omzetting vormt van artikel 6, eerste lid van de richtlijn 2003/119/EG betreffende status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen (hierna: richtlijn 2003/109/EG), op grond waarvan om redenen van openbare orde of binnenlandse veiligheid mag geweigerd worden de status van langdurig ingezetene toe te kennen, maar bij de besluitvorming rekening dient te worden gehouden "met de ernst van de

inbreuk of het soort van inbreuk dat op de openbare orde of de nationale veiligheid is gepleegd, respectievelijk met het gevaar dat van de persoon in kwestie uitgaat, en let daarbij tevens terdege op de duur van het verblijf en het bestaan van banden met het land van verblijf en stelt dat het Hof van Justitie (hierna: HvJ of het Hof) hieruit heeft afgeleid dat de status niet kan geweigerd worden alleen omdat de vreemdeling een stafblad heeft, zonder dat een concreet onderzoek gebeurt naar diens situatie. De verzoekende partij betoogt dat uit de motieven niet blijkt dat de verwerende partij met deze elementen rekening heeft gehouden, waarbij zij onder meer betoogt dat niet wordt vermeld dat haar echtgenote wel de status van langdurig ingezetene heeft en de minderjarige kinderen ook, terwijl dit banden zijn waarmee de verwerende partij rekening moet houden en dat ook niets wordt vermeld over de duur van haar verblijf in België.

3.4. De Raad benadrukt dat lidstaten ertoe gehouden zijn hun nationale recht conform het Unierecht uit te leggen (zie HvJ 6 november 2003, C-101/01, Lindqvist, punt 87 ; HvJ 26 juni 2007, C-305/05, Ordre des barreaux francophones et germanophone e.a., punt 28). Volgens vaste rechtspraak van het Hof dient de nationale rechter bij de toepassing van het nationale recht dit zo veel mogelijk uit te leggen in het licht van de bewoordingen en het doel van de betrokken richtlijn teneinde het daarmee beoogde resultaat te bereiken en aldus te voldoen aan artikel 288, derde alinea van het VWEU. Deze verplichting tot richtlijnconforme uitlegging is namelijk inherent aan het systeem van het VWEU, aangezien het de nationale rechter in staat stelt binnen het kader van zijn bevoegdheden de volle werking van het recht van de Unie te verzekeren bij de beslechting van de bij hem aanhangige geschillen (zie onder meer arresten van 5 oktober 2004, Pfeiffer e.a., C-397/01–C-403/01, Jurispr. blz. I8835, punt 114; 23 april 2009, Angelidaki e.a., C-378/07–C-380/07, Jurispr. blz. I-3071, punten 197 en 198, en 19 januari 2010, Kúćkdeveč, C-555/07, Jurispr. blz. I-365, punt 48; HvJ 13 november 1990, C106/89, Marleasing, par. 8).

3.5. De verwerende partij betwist in haar verweemota de verwijzing door de verzoekende partij in haar verzoekschrift naar artikel 6 van richtlijn 2003/109/EG alleszins niet. Voormelde bepaling luidt als volgt:

"Openbare orde en binnenlandse veiligheid

1. De lidstaten mogen om redenen van openbare orde of binnenlandse veiligheid weigeren de status van langdurig ingezetene toe te kennen.

De lidstaat houdt bij zijn besluitvorming mede rekening met de ernst van de inbreuk of het soort van inbreuk dat op de openbare orde of de binnenlandse veiligheid is gepleegd, respectievelijk met het gevaar dat van de persoon in kwestie uitgaat, en let daarbij tevens terdege op de duur van het verblijf en het bestaan van banden met het land van verblijf.

2. De in lid 1 bedoelde weigering berust niet op economische gronden."

Meer nog de verwerende partij wijst er in haar nota met opmerkingen uitdrukkelijk op dat deze bepaling werd omgezet in nationaal recht bij de wet van 19 maart 2014, waarbij artikel 16*b/s* van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Wanneer de toekenning van de status van langdurig ingezetene wordt geweigerd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, houdt de minister of zijn gemachtigde mede rekening met de ernst of de aard van de inbreuk die op de openbare orde of de nationale veiligheid is gepleegd, of met het gevaar dat van de persoon in kwestie uitgaat, en let daarbij eveneens op de duur van het verblijf en het bestaan van banden met het Rijk. De redenen mogen niet ingeroepen worden voor economische doeleinden."

3.6. De verwerende partij stelt in de verweemota dat uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat hiermee rekening werd gehouden, dat zij handelde na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken en conform de toepasselijke rechtsregels.

3.7. Als repliek op voormeld betoog in de verweemota stelt de verzoekende partij in haar synthesememorale dat de verwerende partij niet antwoordt op de concrete argumentatie, onder meer dat geen rekening wordt gehouden met de duur van het verblijf in België en met de banden met België.

3.8. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij betreffende haar banden met België wijst op het feit dat haar echtgenote wel de status van langdurig ingezetene heeft en de minderjarige kinderen ook. Deze elementen blijken uit het administratief dossier en het wordt niet betwist dat het feit dat haar

gezinsleden de status van langdurige Ingezetene hebben in België een aspect vormt van haar banden met België.

Uit artikel 6 van richtlijn 2003/109/EG blijkt duidelijk dat de verwerende partij bij de weigering van de status van langdurig Ingezetene om redenen van openbare orde of nationale veiligheid dient te letten op de duur van het verblijf en het bestaan van banden met het land van verblijf.

Noch uit de motieven van de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij, hoewel zij hiervan op de hoogte was, bij het nemen van de bestreden beslissing met voorgaande elementen rekening heeft gehouden.

3.9. De verwerende partij gaat in de verweemota helemaal niet in op de verwijzing door de verzoekende partij in haar verzoekschrift naar de banden met België, gelet op het feit dat haar echtgenote en kinderen alhier de status van langdurig ingezetenen hebben bekomen, elementen waarmee volgens artikel 6 van richtlijn 2003/109/EG, omgezet in de artikelen 15*bis* en 16*bis* van de Vreemdelingenwet, rekening diende te worden gehouden.

3.10. Het enig middel is de aangegeven mate gegrond en deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van 9 februari 2023 tot de verwerping van een aanvraag tot het bekomen van de status van langdurig ingezetene, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend drieëntwintig door:

N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. VERMANDER